

Mededelingen

VOOR ONZE LEDEN

Tien jaar H. J. B.

Geheel juist is het opschrift van dit artikel niet, want de Humanistische Jeugd Beweging bestaat pas negen jaar. Maar haar oudste, nog bestaande afdeling, die in Amsterdam, kan bogen op een tienjarig bestaan, dat men feestelijk gaat vieren en dat voor ons een goede gelegenheid is om op deze plaats aandacht te schenken aan het bestaan van deze jongerenbeweging.

Voorop gesteld dient te worden, dat de H.J.B. de steun van het Verbond op prijs stelt, voor zover deze het jeugdbewegingskarakter van de H.J.B. niet aantast. De steun bestaat hoofdzakelijk uit een landelijk mentor, „die benoemd wordt door het hoofdbestuur van het Humanistisch Verbond op voordracht van de H.J.B.”, zoals dat officieel heet. Zelf formuleren de jongelui het wat anders, zoals de huidige landelijke voorzitter, Marietje van Rossum, onlangs in een interview met een journalist van de Gelderlander Pers: „Er is alleen een 'mentor' benoemd op voordracht van de H.J.B. en door de H.J.B. te ontslaan wanneer men daar vindt, dat de man niet meer aanvaardbaar is.”

Uit hetzelfde verslag citeren wij ook: „De H.J.B. richt zich tot jongeren van 15 tot 23 jaar. Humanisme, zo kregen wij de indruk, betekent voor hen vooral: niet vastgelegd willen zijn op bepaalde onaantastbare leerstellingen, openheid naar alle kanten, ook naar het Christendom. Men nodigt regelmatig vertegenwoordigers van allerlei levensbeschouwingen uit om hun gedachten te presenteren en ter discussie te stellen. Een van onze leden is op die manier katholiek geworden en een ander mohammedaan, en de meesten natuurlijk humanist, maar voor hen allen was de H.J.B. een hulpmiddel om een bepaalde levensrichting te vinden en daar gaat het om,” aldus de voorzitter”.

De jubilerende Amsterdamse afdeling telt momenteel circa veertig leden, meest scholieren, sommigen werken en enkelen studeren. Dat de programmasamenstelling met een beperkt budget weleens moeilijkheden oplevert, is te begrijpen. Men is echter origineel en niet afkerig van toevalligheden. Een voorbeeld hiervan is het volgende verhaal: Al fietsend door Amsterdam dokterden twee bestuursleden afgelopen winter aan het programma, toen een reclamewagen van Lou de Palingboer hun pad kruiste. Zij hielden de wagen staande en vroegen of niet iemand eens iets zou kunnen vertellen. Zo kon het gebeuren, dat enkele weken later twee van Lou's naaste medewerkers in het midden van de H.J.B. verkeerden. „Een reuze rotlachter”, is

no 6

nog altijd het commentaar op deze avond. (Voor hen die het niet mochten weten: Lou de Palingboer is de oprichter en voorman van een religieuze sekte en de man meent een nieuwe incarnatie te zijn van Christus). Ook hebben zij eens lieden op visite gehad van de Morele Herbewapening, maar hun kritisch, zelfs enigmatische cynisch ingestelde nuchtere kijk op dit soort zaken, neemt elke vorm van ongerustheid voor eventuele calamiteiten weg.

Gelukkig kennen zij ook serieuze zaken, zoals de Jeugd Verenigde Naties, die werd georganiseerd door de Amsterdamse Jeugd Raad en waaraan een groot aantal jeugdorganisaties hebben deelgenomen. De Amsterdamse H.J.B. vertegenwoordigde Indonesië (het was nog voor de overdracht van Nieuw-Guinea). Zij zijn toen voor de Nordwest Deutsche Rundfunk geweest en zij hebben aan dit spel uitstekende relaties overgehouden met de Hervormde Jeugd Raad. Al met al was er een heel seizoen van voorbereiding in dit evenement gaan zitten en ze hadden het terdege gedaan.

Over de festiviteiten ter gelegenheid van het tienjarig bestaan vertelt de voorzitter van het lustrumcomité, de lakonieke 22-jarige student in de scheikunde, Roel Prins, dat deze zich niet zullen beperken tot de voor alle leden, oud-leden, H.V.-leden en andere belangstellenden toegankelijke avond op 28 september a.s. in de aula van het Spinoza Lyceum te Amsterdam. Op het programma staan dan o.m. een feestrede van de heer W. Holtland, voorzitter van de H.V.-federatie Amsterdam over „Heeft het Humanistisch Verbond (nog) voldoende aantrekkingskracht voor de jeugd?” en na de pauze het toneelstuk „'t Spel is Uit” van Samuel Beckett, gespeeld door de toneelgroep van de studentenvereniging Olofspoort. Voor de Amsterdamse leden zal er dan nog een forumavond komen, waar een viertal oud-voorzitters van de H.J.B., o.w. de medespelende in 't Spel is uit, Walter van der Kooi, de degens zullen kruisen over de kwestie „Hoe zagen wij de H.J.B. toen we voorzitter werden en hoe denken we er nu over”. Waarlijk een interessant onderwerp. Ook zal er nog een weekend ergens buiten komen, dat best plezierig zal worden, al praten ze daar niet te veel over.

Wij zullen er hier ook verder het zwijgen toe doen, maar niet voordat we Amsterdam en de H.J.B. nog vele voorspoedige jaren hebben toegewenst.

M. V.

Een Humanistenplicht

Al eerder is hier en daar gesproken en geschreven over de zo dringend noodzakelijke vermeerdering van het ledental en de campagnes, die in het zojuist begonnen seizoen gehouden zullen worden. Van uw gemeenschapsbestuur zult u ongetwijfeld nog wel horen over een en ander, zo dit al niet is gebeurd.

Toch willen ook wij vanaf deze plaats er op wijzen, dat het de plicht van elk Verbondslid is, om adressen op te geven van families of alleenstaande personen, die zijns inziens lid van het Humanistisch Verbond, contribuant van het Centrum voor Humanistische Vorming of de Stichting Socrates, abonnee op Mens en Wereld (bent u zelf al abonnee?), Het Woord van de Week of Rekenschap, zouden kunnen en behoren te zijn. Gaat u in gedachten al uw familieleden, vrienden, kennissen en burens eens na en komt u er een tegen voor een van de hiervoor genoemde categorieën, schrijft u zijn of haar naam dan even op een briefkaart, het adres en eventueel het telefoonnummer en zendt dit aan uw gemeenschapssecretaris of – indien u algemeen lid bent of het op te geven adres buiten uw gemeenschap ligt aan het Centraal Bureau, Oudegracht 152 te Utrecht.

Bedenkt u wel, dat de uitvoering van het vele belangrijke werk – reeds ondernomen of op stapel staand – in hoge mate afhankelijk is van u en van hem, die nog lid moeten worden.

Overigens kunnen we u geruststellen als u bevreesd mocht zijn dat uw familie, vrienden of kennissen tot het lidmaatschap geprest zullen worden. Zij krijgen slechts een folder thuis met een machtigingskaart, die ze ingevuld op kunnen zenden als zij nadere kennismaking met het Verbond op prijs stellen. Ook tijdens wat dan volgt zal van enige dwang geen sprake zijn. Hun zal alleen zoveel verteld worden over het humanisme en de betekenis en het werk van het Humanistisch Verbond voor hun zelf en voor anderen, dat zij het als een dwingende noodzaak zullen voelen, lid te worden.

Dat dit verstrekken van informatie noodzakelijk is moge blijken uit het volgende voorval. Nog niet zo lang geleden wist iemand (een buitenstaander uiteraard) te vertellen, dat het H.V. een soort kerk was. Volgens hem hadden we zelfs een soort dominee. Hij bedoelde onze geestelijke raadslieden, maar dat dezen met dominees verward worden, bewijst wel dat er nog misverstanden bestaan omtrent het Verbond.

Zorg er dus voor, dat de brievenbus van uw gemeenschapssecretaris en die op de Oudegracht te klein is voor alle adressen, die u opgeeft. 't Is voor u een kleine moeite en voor 't Verbond van bijzonder veel belang.

Uw taak: hun toekomst! **Centrum voor Humanistische Vorming**

Bijdrage f 3,75 per jaar. Giro: 60 84 68 t.n.v. het Centrum Oudegracht 152, Utrecht.

Plichtsgetrouwe. Diogenestor gaat in gedachten zijn familieleden, vrienden, kennissen en burens na voor de genoemde categorieën.

Het hoofdbestuur besprak . . .

de oprichting van de gemeenschap Castricum als afsplitsing van de gemeenschap Alkmaar. Gezien de voorspoedige groei van het werkgroepje gedurende het afgelopen seizoen, waren er geen bezwaren en werd het betreffende voorstel goedgekeurd.

Ook werd gesproken over de nieuwe stichting Humanistisch Opleidings Instituut waarover elders uitvoerig wordt bericht.

Veel aandacht kreeg de nota over de Public Relations, die door het D.B. was voorbereid o.m. naar aanleiding van de op het congres gemaakte opmerkingen. Public Relations strekken zich over een veel groter gebied uit, dan de eigen publikaties en de artikelen in de grote pers. Een van de belangrijke onderdelen is bijvoorbeeld het bij alle mogelijke gelegenheden „acte de présence” geven en dat betekent dus ook aanwezig zijn op algemene vergaderingen van grote, aanverwante en andersoortige organisaties, het bijwonen van jubileum-, afscheidsrecepties e.d. Over het algemeen, zo werd geconstateerd, kwijt het Hoofdbestuur, en met name het Dagelijks Bestuur, zich op landelijk niveau naar behoren van deze representatieve verplichtingen, maar het kan uiteraard altijd nog beter. Even belangrijk is het natuurlijk dat de gemeenschappen en vooral hun besturen dit op plaatselijk niveau eveneens doen. Daar wil het nog weleens aan ontbreken. Zo wist een van de hoofdbestuurleden te vertellen, dat het bestuur van een grote gemeenschap het nut niet kon inzien van het bijwonen van de nieuwjaarsreceptie, die de burgemeester aldaar ter stede elk jaar houdt. Verwonderlijk, want bij zo'n gelegenheid maakt men relaties, leert men mensen kennen en men komt – als het even kan – nog in de krant, niet als persoon, maar als organisatie. Zo zijn er wel meer onderdelen –

men vindt ze terug in de documentatie – die niet altijd de volle aandacht genieten.

In het raam van de Public Relations kwam ook de Humanistische Documentatiedienst ter sprake en de wisseling van redactie. Vergelijkt men deze documentatie met die van andere, soortgelijke organisaties, dan kan het Humanistische Centrum Mens en Wereld, die deze publikatie verzorgt, de vergelijking best doorstaan. Op het gebied van de publiciteit kon de verheugende mededeling gedaan worden, dat met de VARA overeenstemming is bereikt voor vier televisie-uitzendingen in het seizoen 1963-1964. Inleidende besprekingen over de uitzendingen zijn al gevoerd en zij zullen op dezelfde basis plaatsvinden als de radiotoespraken, dus onder verantwoordelijkheid van het H.V.

Een nauw met de Public Relations samenhangend onderwerp was het ledental, waarover het D.B. al eerder een nota had samengesteld, die thans wederom in behandeling kwam, gezien de opmerkingen die tijdens de vorige vergadering waren gemaakt en het bij een deskundige ingewonnen advies. Het gehele plan de campagne werd punt voor punt onder de loep genomen en enkele kleine correcties werden aangebracht. De algemene teneur is wel, dat het Hoofdbestuur en het Centraal Bureau doen wat zij kunnen, maar dat de uiteindelijke resultaten afhankelijk zullen zijn van wat de gemeenschappen zullen doen.

Al met al waren het vruchtbare discussies over Public Relations en het ledental, c.q. de ledenwerving, die hun weerslag zullen vinden (en inmiddels reeds gevonden hebben) in de gedetailleerde uitwerking van de plannen, die gemeenschappen zullen worden toegezonden of bij het verschijnen van dit nummer reeds toegezonden zijn.

Nieuwe uitgaven

De humanist tussen de wereldmachten,

is een uitgave, waarin de voordrachten zijn opgenomen, die gehouden werden tijdens het 15e congres van het H.V. dit jaar te Utrecht. In de inleiding geeft dr. J. P. van Praag een overzicht van de stand van zaken. Hij schetst het standpunt dat het Verbond tot nog toe heeft ingenomen in de kwestie van oorlog en vrede en het belang van het bekende Statement van het IHEU-congres te Oslo. Mr. dr. H. J. Roethof gaat in op het thema „Recht en macht in een veranderende wereld”. Drs. J. Koopman zet „Wereldeconomie en vredeskansen” tegen elkaar af en prof. dr. B. W. Schaper tracht de positie van „De humanist tussen de wereldmachten” te bepalen. Verder zijn de resoluties van het H.V.-congres en „De verklaring over de wereldpolitiek” van het IHEU-congres te Oslo in 1962 opgenomen.

Dit geschriftje kan ons de basis verschaffen voor discussies in de gemeenschappen, opdat wij beantwoorden aan onze opdracht „dag in dag uit, jaar in jaar uit bezig te blijven met de vraag: Wat kunnen wij bijdragen?” (De brochure is bij de brochurehandelaar en bij het Centraal Bureau te verkrijgen à f 0,95 per exemplaar).

Wat is eigenlijk Humanisme? Wat doen die Humanisten?

zijn twee radiolezingen, respectievelijk van dr. J. P. van Praag en de heer Th. W. Polet, die thans in één brochure zijn uitgegeven. Het 15 pagina's tellende boekje zal in het kader van de actie „informatie verstrekken” aan alle nieuwe belangstellenden worden gezonden, hetgeen niet weg neemt, dat het ook voor hen die reeds lang lid zijn tal van wetenswaardige zaken bevat. (Eveneens verkrijgbaar bij de brochurehandelaar of het Centraal Bureau à f 0.15 per stuk).

Enkele andere belangrijke uitgaven van het Verbond zijn:

- De dag ligt nog voor ons* (schets van een humanistisch wereldbeeld) door dr. J. P. van Praag f 0,35
- De Idee van de Openbare School*, door dr. J. C. Brandt Corstius f 0,60
- Wat ben ik eigenlijk?* f 0,25
- Dit wordt gedaan* f 0,30
- Een verrassende ontmoeting* f 0,25
- Beginsel en Doel van het Humanistisch Verbond* f 0,25
- Echt en onecht in geloof en ongeloof*, door prof. dr. T. T. ten Have f 0,75
- Onze kinderen tussen Humanisme en Christendom*, door A. J. Groenman-Deinum f 0,75
- Modern Humanisme*, door dr. J. P. van Praag (overdruk uit Scientia) f 1,75
- Humanisme en Rede*, een serie opstellen van:
J. P. van Praag: Inleiding
T. T. ten Have: Rationeel Humanisme
Albert Daan: Het begrip rede
Libbe van der Wal:
De draagkracht van de rede
H. J. Blackham: De toets der rede
H. Bonger: Verdraagzaamheid en rede f 2,25

Abonneert u op „Het Woord van de Week” het orgaan van de „Humanistische Luisterkring”.

Het abonnementsgeld bedraagt f 4,— per jaar.

Administratie Oudegracht 152, Utrecht, Postgiro 58.

Humanistisch vormingsonderwijs

Door de afgelopen vakantieperiode is er uit den lande weinig nieuws te melden. Wel kan melding gemaakt worden van vier erkende vormingsleiders met de status van voorlopig docent.

Dr. J. Cohen is op verzoek van de gemeenschap Leiden sinds september 1961 als zodanig werkzaam met een cursus buiten schoolverband voor leerlingen tussen 13 en 18 jaar van het V.H.M.O.

Dr. P. D. van Royen is op verzoek van de gemeenschap Groningen vorig jaar december gestart met een cursus buiten schoolverband voor leerlingen van de Rijkskweekschool aldaar.

De heer E. Davids geeft vanaf september '61 in schoolverband vijf groepen van de Bedrijfs-school Stork-Dijkers te Hengelo les gedurende 1 uur per week.

De heer D. E. Goedhart heeft in schoolverband 12 groepen van de Havenvakschool te Rotterdam gedurende 1 uur in de vier weken sinds oktober 1962.

Uiteraard zijn er in het bijna achttienjarige bestaan van het Verbond meerdere groepen geweest, die echter na enkele jaren weer ophielden, doordat de docent geen tijd meer had of

er voor een bepaald cursusjaar niet voldoende belangstellenden waren. Maar toch is door de hier genoemde docenten en door de velen, die het in het verleden gedaan hebben, bewezen dat het kon en dat het ook nu mogelijk is.

Een ander facet is, dat deze maand de cursus voor vormingsleiders van het nieuw opgerichte Humanistisch Opleidings Instituut begonnen is. De cursus leidt ten dele ook op voor geestelijk raadsman, zowel civiel als militair (zie ook „De Humanistische Beweging” onder Militairen). Circa 20 deelnemers gaan zich gedurende twee jaar intensief bekwamen in allerlei vakken om straks te kunnen optreden als vormingsleiders en -leidsters of om een aantal reeds als zodanig werkzame vormingsleiders te kunnen coachen. Ook hier zit dus perspectief in. Of dit alles verdere resultaten zal hebben, zal in hoge mate afhangen van de vraag of wij, met elkaar, het Centrum voor Humanistisch Vormingsonderwijs tot een bloeiend instituut kunnen maken. Alhoewel de eerste stappen op deze weg niet tot pessimisme aanleiding geven, zal er toch met man (en vrouw) en macht gewerkt moeten worden.

Auto Humanisme of gemeenschapsleven?

In het juni-nummer van Humanistisch Contact van de H.V.-gemeenschap Groningen en de ter plaatse bestaande afdeling van Humanitas, schrijft de heer Beckman een artikel onder de titel: „Auto Humanisme?” Hij schildert in suggestieve taal achtereenvolgens een beeld van een Amerikaanse, wat wij zouden willen noemen „drive in-kerk” en in korte trekken het idyllische dorpskerkje van weleer in Nederland. Vervolgens poneert hij, dat „de autokerk haar aanhangers zoveel mogelijk tegemoet komt. Zij ruimt voor velen de hinderpalen weg, die met het wezen van de godsdienst niet te maken hebben en zij die anders wellicht weggebleven waren, komen.” Even verder staat dan „en met het gehalte van hun godsdienstigheid heeft het niets te maken.” Over dat gehalte lezen we iets in het blad van Het Leger des Heils, de Strijdkreet van 27 juli j.l. De redactie van het orgaan van de Oecumenische Kerken in Nederland heeft prof. Berkhof na zijn bezoek aan Amerika om enige indrukken gevraagd. Na veel lovende woorden, komt een stukje, dat we hier graag volledig citeren: „Er zijn echter ook andere verschijnselen: voor het eerst sinds vele jaren bleef de groei der gezamenlijke kerken achter bij de groei van het gehele volk. Welke betekenis dit

feit heeft (uitzondering of symptoom?) zal de naaste toekomst leren. De neiging van Amerika om gevoelig te zijn voor het uiterlijk succes is nog algemeen. Maar er zijn onder de predikanten en gemeenteleden ook anderen. Een artikel in één der weekbladen, geheten: „Waarom ik het ambt verliet” (Why I quit the ministry), heeft grote verontrusting gewekt. Een gewezen presbyteriaanse predikant beschrijft daarin nuchter zijn ervaringen. Hij kwam tot de conclusie dat hij niet als dienaar van Christus werd beschouwd, maar als de gesalarieerde manager van een club, die de best betalende leden naar de ogen heeft te zien. Daarom ging hij heen. Ook velen die blijven, hebben op dit punt bange vragen. Zij zien uit naar een loutering van het kerkelijk leven.”

Keren wij terug naar de heer Beckman, als deze zich, al bezinnend op de slechte opkomst op onze bijeenkomsten, afvraagt: „Moeten wij ook niet eens de moed hebben om van al tamelijk platgetreden paden af te wijken en door een op dat merendeel beter afgestemde aanpak hun tegemoet treden, die bij ons horen en toch niet bij ons komen?” Als slot van het artikel staat er dan: „Wil het H.V. echter meer buitenkerkelijken bereiken dan tot nu toe, dan kunnen

we toch wellicht in de autokerk der Amerikanen een vingerwijzing zien voor het zoeken naar nieuwe wegen.”

Wanneer de heer Beckman meent, dat we naar een beter afgestemde aanpak moeten, dan gaan we daar onmiddellijk mee akkoord. Ziet hij de Amerikaanse autokerk als een vingerwijzing, dan zou ik daar persoonlijk de dienst in een Amerikaanse negerkerk tegenover willen stellen. Alleen al bij het horen van een dergelijke dienst krijg ik dat warme gevoel van „die mensen beleven daar gezamenlijk iets.” En laat men mij er nu niet van beschuldigen, dat ik de H.V.-bijeenkomsten wil transformeren in kerkdiensten compleet met spirituals. Verre van dat. Ik meen echter dat het belang van een deel van onze gemeenschapsbijeenkomsten ligt in het gemeenschappelijk beleven en ervaren er van. Het waardevolle van het gezamenlijke, het in gemeenschap zijn met anderen. Dit vereist een opnieuw dóórdenken en waarderen van wat „gemeenschap” voor ons te betekenen kan hebben. Hoe dat vorm moet krijgen en dat zit gelukkig niet alleen in de bijeenkomsten, maar in de totale activiteit van een gemeenschap. Dit kan reeds tot uiting komen in de verschillende vormen van het er voor elkaar zijn, het contactbezoek e.d. Ook hebben sommige gemeenschappen al blijk gegeven van een nieuwe aanpak. Ik denk hierbij aan de Haagse kastelentocht, die noodt tot gezamenlijk beleven van schoonheid. De verschillende familie- en landdagen en de Eiland-Instuif van Tuinsteden-West, toen gezamenlijk rust en ontspanning werden ervaren en beleefd. Ik weet ook, dat tegen al deze vormen kritiek is, maar toch zullen wij al tastend en zoekend nieuwe wegen moeten vinden, die niet leiden tot een club, waarvan het van standing getuigt als je er lid van bent en waar het je zo gemakkelijk mogelijk gemaakt wordt.

Een vingerwijzing naar een Amerikaanse autokerk komt mij voor als een verwijzing naar een autokerk-hof.

M. V.

Nieuws (?) uit de gemeenschappen en gewesten

Bij het ter perse gaan van dit nummer was nog weinig bekend uit de gemeenschappen en gewesten. Van enkele hebben we al gelezen, dat ze met goede voornemens bezield het nieuwe seizoen gaan beginnen en van de andere willen we onmiddellijk aannemen, dat het bij hun niet anders is.

Niet alle leden zullen zo H.V.-lid pur sang zijn, dat zij tijdens hun vakantie een humanistisch centrum uit de 16e eeuw gaan bezoeken en daar dan ook nog uitvoerig verslag van uitbrengen in hun gemeenschapsblad. Schrijver dezes heeft zich er een keer aan gewaagd en is op zoek gegaan naar het huis, waar Erasmus tijdens zijn Bazelse periode verbleef. Het heeft hem een gehele ochtend gekost en toen hij eenmaal in de Erasmusstube stond, was het beslist niet om over naar huis te schrijven, laat staan in zijn gemeenschapsblad. Weliswaar stond midden in de kamer de lessenaar waaraan de grote meester had gewerkt en waaraan hij door Holbein de Jonge is vereeuwigd, maar voor de rest was het een stoffige, rommelige bende. Anders is het de heer D. IJ. vergaan, blijkens een verslag in Gemeenschap, orgaan van de gemeenschap Utrecht. Selestat is een plaats in de N.O.-hoek van Frankrijk, waar een van de grote herinneringen aan het humanisme de prachtige bibliotheek is. In uitbundige bewoordingen beschrijft de heer D. IJ. de wiegedrukken, handschriften, calligrafieën en over de grondlegger van de bibliotheek, Beatus Romanus, een bekende tijdgenoot van Erasmus. De laatste heeft een gedicht aan Selestat of Schlettstat, zoals men daar zegt, gewijd. Wellicht is het iets als u nog met vakantie moet en anders volgend jaar.

„Verbondenheid” is het orgaan (wie, oh wie bedenkt eens iets origineels voor „orgaan”, „contactorgaan”, „mededelingenblad” en meer van dit soort vervelende en versleten aanduidingen voor drukwerkjes die heel vaak goed verzorgd zijn en waaraan veel vrije tijd is besteed) van de gemeenschap Amersfoort. Deze gemeenschap is lid van de plaatselijke overkoepeling van het verenigingsleven, de Amersfoortse Gemeenschap. Hierover lezen wij in het juni-nummer van Verbondenheid, dat er een zeer geslaagde stroopwafel- en oliebollever-

koop is geweest ten bate van de fruitmandjesactie voor chronische zieken, georganiseerd door de sectie Vrouwen van de A.G. Van de opbrengst van de verkoop van 400 blikken stroopwafels (30.000 stuks) en 12.200 oliebolletjes worden fruitmandjes gekocht, die dan door de dames naar de zieken worden gebracht. Een leuke activiteit voor een bijzonder sympathiek doel. Tot slot, de dames van het Hum. Verbond verkochten 29 blikken stroopwafels. (Wij vragen ons af of dit toen humanistische stroopwafels zijn geworden om nieuwe leden mee te werven, de red.)

Overigens behoort ook tot de activiteiten van de Amersfoortse Gemeenschap het organiseren van een cursus Individuele Zelfbescherming. Duur: drie keer één ochtend. Gezien het feit, dat men zich bij mevrouw zus en zo op moet geven en dat de cursusleidster mevrouw die en die is, nemen we aan, dat deze activiteit ook wordt georganiseerd door de Sectie Vrouwen en bestemd is voor de Amersfoortse dames. Heren, opgepast!

In het afgelopen seizoen zijn we nog weleens op bestuursvergaderingen geweest in de diverse gemeenschappen. Men hoort dan wel eens dingen, die te denken geven. Bij de ingekomen stukken deelde de secretaris mede, dat hij een overlijdensbericht had ontvangen van een van de leden. Daarna kondigde de geachte secretaris aan: „uit naam van het bestuur heb ik hen een briefje gestuurd.” Van geheel ander aard was het bestuur, dat delibereerde over de afvaardiging van een van de leden (die niet aanwezig was) naar een bijeenkomst, toen een van de aanwezigen opmerkte: „och, de man gaat er heen, zit er maar wat, eet er mee en... uiteindelijk komt er niks uit!”

Dat wij een zeer machtig hoofdbestuur hebben, getuige het volgende. Aan het eind van een zeer lang en ingewikkeld betoog sluit de voorzitter af met de opmerking: „... en als de kogel dan door de kerk is, als ik dit zo eens mag zeggen in deze humanistische kring...” Onmiddellijk haakt onze organisatie-secretaris in op het betoog van de man, met de woorden: „Behoudens de goedkeuring van het hoofdbestuur...” Voor het geval u het dus nog niet wist.

Benoemingen

In de afgelopen maanden heeft het Hoofdbestuur vijf geestelijke raadslieden voor gedetineerden benoemd. Het zijn de heren: W. Katelein, Ruusbroechhof 14, Alkmaar; J. W. Martijn, v. d. Duyn van Maasdamweg 3, De Bilt; N. Schouten, Groene Zoom 323, Rotterdam; H. G. van der Sleen, Hoofmanstraat 24, Haarlem en G. Weeda, Burg. Doornlaan 9, Zwijndrecht.

Kerstmis 1963

Dit jaar zal het Kerstkamp gehouden worden van dinsdag 24 december na het diner t/m 29 december eveneens na het diner.

Voor onze leden is de gelegenheid opgesteld om zich reeds vóór 1 oktober hiervoor op te geven. Na 1 oktober worden de dan nog beschikbare plaatsen in volgorde van binnenkomst afgewikkeld.

De prijs bedraagt f 40.- voor volwassenen, f 30.- voor de kinderen van 6 t/m 11 jaar en f 20.- voor de kleineren van 0 t/m 5 jaar.

U kunt zich aanmelden bij „de Ark”, Belvédèrelaan 14 te Nunspeet. Telefoon 0 34 12 - 24 04.